

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. K.**, bývajúceho v T., zastúpeného JUDr. L. K., advokátom v B., proti žalovanému **O. R.**, bývajúcemu v T., **o určenie zániku práva na plnenie z ručiteľského záväzku**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 5 C 302/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 8. februára 2007 sp.zn. 8 Co 283/2006, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany rozsudkom z 24. novembra 2005, č.k. 5 C 302/2004-94 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že právo žalovaného ako veriteľa voči žalobcovi ako ručiteľovi na plnenie pohľadávky z titulu ručenia podľa zmluvy o ručení z 5. februára 1996 uzavretej v T. zaniklo. Svoje rozhodnutie s poukazom na vykonané dokazovanie a ustanovenia §§ 657, 546 veta prvá, 548 ods. 1, 549 a 550 Občianskeho zákonníka odôvodnil tým, že žalobe nebolo možné vyhovieť z dôvodu právoplatného rozhodnutia o platnosti ručiteľského záväzku žalobcu. S platnosťou ručiteľského záväzku sa vysporiadali pred rozhodnutím o žalobe na plnenie prvostupňový, odvolací a aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, teda existencia ručiteľského záväzku už bola súdom posúdená, a pokiaľ by súdy dospeli k záveru, že žalovanému ako veriteľovi voči žalobcovi ako ručiteľovi zaniklo právo na plnenie pohľadávky z titulu ručenia podľa zmluvy o ručení z 5. februára 1996, bola by žaloba voči nemu v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 7 C 18/00 zamietnutá. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému do rúk jeho

splnomocneného zástupcu náhradu trov konania 6 550 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Na odvolanie oboch účastníkov konania (odvolanie žalovaného smerovalo len proti výroku o trovách konania – pozn. dovolacieho súdu) Krajský súd v Nitre (v poradí prvým rozhodnutím) uznesením z 18. mája 2006 sp.zn. 8 Co 21/2006 napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a konanie vo veci zastavil, vychádzajúc z právneho názoru, že rozhodovaniu vo veci bráni prekážka veci rozhodnutej, vzhľadom k rozhodnutiu vo veci účastníkov vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 7 C 18/00. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 26. októbra 2006 sp.zn. 2 Cdo 213/2006 napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že právoplatný rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo 7. mája 2002 sp.zn. 7 C 18/2000 nevytvoril prekážku veci právoplatne rozhodnutej v konaní o určení, že právo žalovaného ako veriteľa voči žalobcovi na splnenie pohľadávky z titulu ručenia podľa zmluvy o ručení z 5. februára 1996 zaniklo.

Následne Krajský súd v Nitre (v poradí druhým rozhodnutím) rozsudkom z 8. februára 2007 sp.zn. 8 Co 283/2006 potvrdil rozsudok okresného súdu vo veci samej a v časti výroku o náhrade trov konania ho zmenil tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov prvostupňového konania v sume 48 332 Sk právnenému zástupcovi žalovaného do troch dní. Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v sume 36 725 Sk jeho právnenému zástupcovi do troch dní. Svoje rozhodnutie (vo veci samej) odôvodnil vecnou správnosťou rozsudku okresného súdu, s ktorého názormi sa v zásade stotožňuje a preto na tieto, ako na svoje poukazuje. Zmenu prvostupňového rozsudku v časti výroku o trovách konania odôvodnil dôvodnosťou odvolania žalovaného v celom rozsahu. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovení § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol ho spolu aj s prvostupňovým rozsudkom zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že aj keď rozsudok okresného súdu bol rozsudkom krajského súdu potvrdený, odvolací súd sa odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). V dôsledku svojho nesprávneho právneho názoru nevykonal žiadne žalobcom navrhnuté dokazovanie, nepreveril ním namietané

skutočnosti, na ktorých svoj nárok zakladá a týmto svojím postupom žalobcovi odňal možnosť konať pred súdom, v dôsledku čoho je dovolanie prípustné aj pre zmätočnosť napadnutého rozsudku (§ 237 písm.f/ O.s.p.). Zároveň je konanie postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.b/, c/ O.s.p.).

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Podľa § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudkov uvádzaných v citovaných zákonných ustanoveniach. Napadnutým nie je zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd sa v napadnutom rozsudku nemohol odchyliť od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). V tejto súvislosti je treba dodať, že síce Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 26. októbra 2006 sp.zn. 2 Cdo 213/2006 zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre z 18. mája 2006 sp.zn. 8 Co 21/2006, avšak len z procesných dôvodov. Právny názor vyslovený dovolacím súdom v citovanom zrušujúcom rozhodnutí sa netýkal ničoho iného, než výhradne otázky, že právoplatný rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo 7. mája

2002 č.k. 7 C 18/2000-83 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 22. mája 2003 sp.zn. 6 Co 326/2002 (ktorým bola žalobcovi – v jeho vtedajšom procesnom postavení žalovanému 2/ – uložená povinnosť zaplatiť žalovanému – v jeho vtedajšom procesnom postavení žalobcovi – 468 000 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania zo sumy 625 000 Sk od 7. marca 1997 do 16. decembra 1999 a zo sumy 468 000 Sk od 17. decembra 1999 do zaplataenia s tým, že plnením povinnosti jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného) nevytvoril prekážku veci právoplatne rozhodnutej v konaní o určenie, že právo žalovaného ako veriteľa voči žalobcovi na splnenie pohľadávky z titulu ručenia podľa zmluvy o ručení z 5. februára 1996 zaniklo. A konečne, odvolací súd v napadnutom rozsudku nevyslovil, že je proti nemu prípustné dovolanie (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Keďže v preskúmvanej veci krajský súd po zrušení svojho (v poradí prvého) rozhodnutia, riadiac sa vyššie spomenutým právnym názorom dovolacieho súdu, odvolania oboch účastníkov riadne prejednal a vydal meritórne rozhodnutie, podmienky prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 2 O.s.p. (o danosti ktorých sa dovolateľ mylne domnieva) splnené nie sú.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré poukazoval dovolateľ. Žalobca tvrdí, že krajský súd, odchýliac sa od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, v dôsledku svojho nesprávneho právneho názoru nevykonal žiadne žalobcom navrhnuté dokazovanie, nepreveril ním namietané skutočnosti, na ktorých svoj nárok zakladá a týmto svojím postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv [napr.

právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Zo spisu nevyplýva, že by v prejednávanej veci súdy v prípade žalobcu nerešpektovali niektoré z týchto práv. Pokiaľ dovolateľ namieta, že ním navrhnuté dokazovanie krajský súd nevykonal, treba dodať, že v rámci odvolania namietal len nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým súdom, pričom vykonanie žiadnych dôkazov v odvolacom konaní nenavrhol. Avšak aj v prípade, keď súd dôkaz navrhovaný účastníkom konania nevykoná, nejde o odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom.

Iné procesné vady (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotné tieto vady ale prípustnosť dovolania nezakladajú. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v týchto ustanoveniach upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. januára 2008

**JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia :